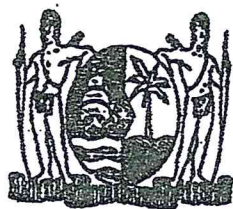

2008

No. 20

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 20 februari 2008, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 103 wordt gewijzigd als volgt:

1. De inbeslaggenomen voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

2. Indien de voorwerpen niet geschikt zijn voor opslag kan de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging door het Openbaar Ministerie aan de bewaarder dan wel aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft, worden verleend.
3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging kan op vordering van het Openbaar Ministerie door de rechter voor wie de zaak wordt vervolgd of anders het laatst werd vervolgd aan de bewaarder worden verleend ten aanzien van voorwerpen:
 - a. waarvan de kosten van de bewaring niet in een redelijke verhouding staan tot hun waarde;
 - b. waarvan aan de bewaring of het onderhoud hoge kosten zijn verbonden of aan de bewaring geen of geen geschikte ruimte beschikbaar is;
 - c. die vervangbaar zijn en waarvan de tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald.
4. Ten aanzien van inbeslaggenomen voorwerpen die van zodanige aard zijn dat het ongecontroleerd bezit daarvan in strijd is met de wet of het algemeen belang, wordt slechts machtiging tot vernietiging verleend.
5. Degene aan wie de machtiging is verleend, draagt zorg voor de bepaling van de waarde die het voorwerp op dat moment bij verkoop redelijkerwijs zou hebben opgebracht.

6. Indien de inbeslaggenomen voorwerpen op grond van de machtiging van het Openbaar Ministerie of de rechter tegen baat worden vervreemd, blijft het beslag, onverminderd het bepaalde in artikel 105, rusten op de verkregen opbrengst.
- B. Artikel 104 wordt gewijzigd als volgt:
Bij of krachtens staatsbesluit worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de inbeslaggenomen voorwerpen worden bewaard en ter beschikking van het onderzoek gehouden alsmede omtrent de toepassing van het bepaalde in artikel 103 leden 1 tot en met 3.
- C. Artikel 107 lid 2 wordt gewijzigd als volgt:
Indien deze niet aan de last kan voldoen, omdat het voorwerp op wettige wijze vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd is, gaat hij over tot uitbetaling van de prijs, die het voorwerp bij verkoop door hem heeft opgebracht of redelijkerwijze zou hebben opgebracht.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

3. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 20ste februari 2008

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 4^e maart 2008
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.S.H. HASSANKHAN

WET van 20 februari 2008, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73).

MEMORIE VAN TOELICHTING

In de artikelen 82 tot en met 104 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepalingen opgenomen die aan de opsporings- en vervolgingsautoriteiten de bevoegdheid verlenen tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Inbeslagneming is het feitelijk onder zich houden ten behoeve van de strafvordering. Dit betekent dat de inbeslaggenomen voorwerpen uit de beschikkingsmacht van de rechthebbende worden gehaald. Het uit de beschikkingsmacht brengen betekent dat de voorwerpen door de opsporings- of vervolgingsambtenaar worden meegenomen en elders worden opgeslagen. Het uit de feitelijke macht brengen van de inbeslaggenomen voorwerpen kan ook geschieden middels het verzegelen of bewaken van de voorwerpen (o.a. bij onroerende zaken).

Met de inbeslaggenomen voorwerpen kan van alles gebeuren, zoals verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer. Dit betekent dat het beslag vooruit loopt op een nog te nemen beslissing over het voorwerp.

Op grond van artikel 105 van het Wetboek van Strafrecht kunnen de voorwerpen ook teruggegeven worden voorzover het belang van de strafvordering zich daartegen niet verzet.

Voorzover er nog geen beslissing is genomen over de inbeslaggenomen voorwerpen is opslag en bewaring dan van belang. Op grond van het Staatsbesluit van 20 december 1978, ter uitvoering van de artikelen 102 tweede lid en 104 van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1978 no.67) is de Korpschef van het Korps Politie Suriname aangewezen als de bewaarder van de inbeslaggenomen voorwerpen. Echter kan gesteld worden dat bewaring van inbeslaggenomen voorwerpen vaak een langdurig maar bovenal een kostbare zaak is, zeker wanneer het betreft langdurige strafprocessen of strafprocessen waarbij de verdachte in hoger beroep is gegaan.

Artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering voorziet op de eerste plaats in de mogelijkheid om voorwerpen die niet vatbaar zijn voor opslag door de bewaarder, na verkregen machtiging van het Openbaar Ministerie, te doen vernietigen, vervreemden of voor een ander doel te bestemmen. In lid 4 van voornoemd artikel is expliciet aangegeven dat drugs (middelen in lijst I behorende bij de Wet Verdovende Middelen) niet vatbaar zijn voor opslag en dus op grond van een machtiging van het Openbaar Ministerie vernietigd kunnen worden. Voorts kan op vordering van het Openbaar Ministerie door de rechter machtiging worden verleend, indien het betreft voorwerpen die voor lange duur niet vatbaar zijn voor opslag.

Voorwerpen die niet vallen onder de categorieën “*niet vatbaar voor opslag (artikel 103 lid 2)*” of “*niet vatbaar voor opslag gedurende langere tijd (artikel 103 lid 3)*” kunnen gedurende de periode voordat over die voorwerpen een definitieve beslissing is genomen bijvoorbeeld niet vervreemd worden, ook al is het om het beslag daarop verder voort te zetten. Het gevolg hiervan is dat de “schuren” van de bewaarder vollopen, terwijl de waarde van de inbeslaggenomen voorwerpen met de tijd steeds afneemt waarbij deze voorwerpen aan het eind van het proces niet veel waard zijn. Dit zal in het nadeel zijn voor de overheid, die eventueel na verbeurdverklaring eigenaar wordt van de voorwerpen, en de verdachte die mogelijk wederom de beschikking krijgt over de voorwerpen. Daarnaast kunnen de kosten voor opslag en bewaring voor justitie enorm oplopen.

Met de wijziging van artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering wordt dan ook getracht om het aantal voorwerpen bij justitie in bewaring en de kosten voor het in bewaring houden van de voorwerpen drastisch te beperken. De wijziging van artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering voorziet namelijk in meer mogelijkheden om een voorwerp hangende het beslag uit de voorraadschuren van justitie op te ruimen, al is het maar door het voorwerp in geld om te zetten en het beslag daarop voort te zetten.

De wijziging houdt in dat de bevoegdheid van de rechter voor wie de zaak wordt vervolgd of anders voor het laatst werd vervolgd om machtiging te verlenen aan de bewaarder tot het vervreemden, vernietigen of voor een ander doel gebruiken van de voorwerpen, wordt verruimd. Aan de rechter wordt de bevoegdheid gegeven tot het verlenen van een machtiging aan de bewaarder ten aanzien van voorwerpen die wel vatbaar zijn voor opslag maar vallen binnen de volgende categorieën:

- waarvan de kosten van de bewaring niet in een redelijke verhouding staan tot hun waarde;
- waarvan aan de bewaring of het onderhoud hoge kosten zijn verbonden of aan de bewaring geen of geen geschikte ruimte beschikbaar is;
- die vervangbaar zijn en waarvan de tegenwaarde op eenvoudige wijze kan worden bepaald;

De voorwerpen die vallen onder de hierboven aangegeven categorieën worden bij staatsbesluit vastgesteld (artikel 104). Dit is de reden waarom lid 4 van artikel 103 is geschrapt. De regeling daarvan vindt plaats in bovenbedoeld staatsbesluit.

Paramaribo, 2 oktober 2007,

R. R. VENETIAAN.